

O Centro Coreográfico Galego vai estrear a súa montaxe: Giseliña, no Teatro Rosalía de Castro. Co motivo de divulgar este novo espectáculo de Danza , que se representará na Coruña, noutras cidades galegas e españolas. Están impartíndose obradoiros para dar a coñecer as posibilidades da Danza, e máis concretamente da Danza Contemporánea entre a xuventude.

Motivo polo cal tivemos a sorte de contar no instituto con Rut Balvís, unha licenciada en Educación Física especialista en Danza. Dádonos a oportunidade de vivenciar dun xeito práctico o que é bailar: “ Non hai que copiar a ninguén bailando, cada un debe saber o que ten que facer e como expresalo. Todo o mundo pode bailar independentemente do seu físico ou estrutura corporal e da súa condición física. O importante é expresarse co corpo e saber descifrar as mensaxes que queremos comunicar, ou percibir as dos demais. Vivimos en sociedade, temos que saber relacionarnos estando atentos e facendo que tod@s sintámonos ben dentro do grupo. Cada un de nos ten o seu espazo e hai que saber compartilo. Cooperar, crear, e aportar, deixando que o fagan tamén os demais. Nunha creación grupal o protagonismo non é individual”.

Rut tivo moi boa impresión dos grupos de 2º da ESO: “ Funcionaron de marabilla, moi participativos e creativos en todas as propostas. A nada que estimes e propoñas movementos, accións, de seguida implícanse”. Aplaudímoslle a ela polo ben que no lo fixo pasar, e ao Centro Coreográfico Galego por facer que teñamos curiosidade por ver como un ballet clásico, romántico do século XIX: Gisele, pode ser adaptado aos nosos días, e gustar a xente xove.

Calquera alumn@ que queira formarse como bailarín, coreógrafo ou pedagogo da Danza ten que saber que na Coruña, nas instalacións de Elviña está a sede do CCG. E que neste centro pode atopar moi bos profesionais, como di Rut empregando un simil é como a ” selección galega de danza contemporánea...”

A EXPRESIÓN CORPORAL E O BAILE NAS CLASES DE EDUCACIÓN FÍSICA

Para expresar os nosos pensamentos, desexos, sentimentos... empregamos as palabras. Pero ademais da linguaxe verbal, dispoñemos do noso corpo para comunicarnos coa xente que nos rodea. Cal é a linguaxe que máis empregamos ao longo dun día? Sen dúbida é a linguaxe corporal. A linguaxe corporal é espontáneo, pero podémolo estudar, mellorar... igual que facemos co escrito, verbal, musical...

Dende a orixe das civilizacións o baile sempre estivo presente como feito cultural nos ritos e na vida social... No século XX, o desenvolvemento tecnolóxico, a mellora no nivel de vida e o aumento do tempo de ocio, xunto co encontro e mestizaxe de distintas culturas... fixeron posible que coñezamos danzas orixinarias e bailes adaptados de calquera sitio do mundo. E temos a posibilidade de practicalas e transmitilas como forma de expresión patrimonio da humanidade.

*A expresión corporal tradicionalmente foi un contido desprezado en Educación física. Non tiña cabida nos INEF. A expresión corporal baseada no mundo sensible e que non persigue unha finalidade competitiva, víase como algo alleo a formación do profesorado de Educación Física. **Hoxe en día estamos descubrindo que precisamos seguir avanzando en educar en valores, actitudes, en relación, en coeducación ou convivencia, convivindo os rapaces e rapazas e enriquecéndose coas diferenzas. Bailar xa non é considerada unha actividade sexista ou excluente...** Nos adolescentes a correcta asimilación do seu esquema corporal, e da súa imaxe é esencial para unha boa e saudable interacción social. E para logralo é necesario unha boa educación en relación. ¿Ou queremos volver outra vez ao imperativo social para os homes de poderoso, agresivo, mandón, competitivo, dominante, invulnerable...? e as mulleres femininas, sensibles, sumisas...*

Bailar en clases de Educación física é moi interesante polo pracer de bailar, de sentir a música, o corpo, porque libera tensións, porque melloras o teu esquema corporal, ritmo, coordinación, percepción espacial, equilibrio..., porque podes coñecer máis o mundo dos sentimentos e aprender a expresalos, superando medos, inhibicións, bloqueos... porque estes contidos son moi integradores, permitindo ao alumnado ter autonomía, iniciativas, creatividade, asumir responsabilidades e por se fora pouco coñecer aspectos doutras culturas.